

и само тесния олтарь къде е бил
съзира се сега, и камъка престолень,
таме претърколенъ по склона нанадолень,
дешата бабини де изравяхъ. Шуменъ сборъ,
на някогашния широкъ черковенъ дворъ,
на пролетъ сбира се, споредъ обичай стари...
Пошъръ колебствие, веселенъ лишахъ шафари
и гайди и зурли, и тълани бунтихъ;
веселенъ сборяните се шумно веселихъ —
и сяквашъ веселби недахъ се нява свърши.

Ей вито се хоро и тукъ и тамо кърши;
преплитатъ се нозе съ нозе и надалекъ
отъ тропота чевръсть се чува спрелнатъ ехъ.
Шужиятъ и мятатъ се надилени фустани;
като бонуръ цъпихъ лиша, и презъ засняни
уста, редъ зъбки се каг' маргаритъ лъщяхъ;
ереноси погледи преиспознато блестяхъ,
къ-подъ калпачета до вежди накривени...
И вий се тълстрий нозъ, ~~фини до-груди~~ словени,
ту кротко залюляхъ престъла, ту счести
отмерни разкрачи и вихромъ полети
напредъ — където го младъ хороводникъ воля,
размяталъ алегъ пошъ. Наравно съ него ходя,
подъ юнша гайда сирял, оръ-фанний гайдаръ, —
по него тътре се излъчехъ тъланаръ
и буха тълъна шо му е ола мъжика,
отъ спаното въ тактъ пришибвайки съ шубръчка.
Ей хороводникъ пръвъ се пуша заморенъ;
къстъва другъ, и той замъта пошъ червенъ, —
подвиква, кракъ презъ кракъ преплита и се кърши
и витото хоро, подобно горско върше,
отъ андри веяно, далекъ разгърне редъ,
извърне, свий, извий и полети напредъ.

Околъ хорото е най-буйна глъчъ и врява.
Сергии разпростраля, ереника продава